

Sygn. akt XI GC 399/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mariusz Zawicki

Protokolant: sekr. sąd. Weronika Szymczuk-Dąbkowska,

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki komandytowej w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) spółki komandytowej w S. rzecz pozwanego (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI C 399/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka komandytowa w S. złożyła pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 1.599 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 22 września 2014 roku do dnia zapłaty.

W treści pozwu wskazano, że powodowa spółka wykonała usługi naprawcze na rzecz pozwanej spółki zaś pozwana nie zapłaciła za wystawione przez powoda faktury.

W sprawie wydano nakaz zapłaty z dnia 27 stycznia 2015 roku uwzględniający żądanie pozwu (karta 34).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (karta 42) pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu. Pozwana przyznała, że strona powodowa wykonywała prace naprawcze na statku H., za które zapłatę otrzymała, zaś przedmiotowe prace dotyczą czynności, które miały być wykonane w ramach umowy pierwotnej, innych umów nie zawierano. Prace zostały wykonane niewłaściwie, zatem strona powodowa dokonywała ich poprawy, za co niezasadnie wystawiła faktury.

W piśmie z dnia 16 kwietnia 2015 roku (karta 55) powódka wskazała, że podstawą do wystawienia faktury był raport serwisowy, zaś wykonane przez powódkę prace stanowiły nowe prace, nie zaś poprawę prac wcześniej jej zleconych przez stronę pozwaną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przez kilka lat współpracowała z (...) spółką komandytową w S.. W ramach tej współpracy spółka (...) wykonała kilka prac naprawczych na rzecz spółki (...). Pismem z dnia 22 czerwca 2014 roku spółka (...) zleciła spółce (...) wykonanie prac elektrycznych na statku H.. Przedstawiciele spółki (...) zjawiali się na jednostce H. i dokonywali prac naprawczych.

Dowód:

- zlecenie, karta 21;
- zeznania świadka C. K., kara 76 – 77;
- zeznania świadka S. P., karta 77 – 78;
- zeznania P. C. za powoda, karta 78 – 79;

Spółka (...) wystawiała raporty serwisowe dotyczące zakresu prac.

W dokumencie z dnia 16 lipca 2014 roku wskazano jako opis usterki „brak możliwości załączenia (...). Jako przyczynę wskazano „defekt cewki podnapięciowej i jej mechanizmu zezwalającego na załączenie (...). W zakresie wykonanych czynności wskazano, że w dniu 14 lipca 2014 roku 2 osoby pracowały dwie godziny, w dniu 15 lipca 2014 roku „warsztat”, w dniu 16 lipca 2014 roku 2 osoby pracowały 4,5 godziny. Opisano również czynności naprawcze.

W dokumencie z dnia 25 czerwca 2014 roku wskazano jako opis usterki „brak napięcia wyjściowego podczas pracy generatora” Jako przyczynę wskazano „elementy prostownika sześciopulsowego zostały uszkodzone dwie diody linie zasilania prostownika trójfazowego zostały naderwane”. W zakresie wykonanych czynności wskazano, że w dniu 25 czerwca 2014 roku 1 osoba pracowała 4 godziny. Wskazano wykonane czynności.

W dokumencie z dnia 23 czerwca 2014 roku jako opis usterki wskazano „brak możliwości załączenia breakera”. Jako przyczynę wskazano „usterka mechaniczna zapadki dźwigni”. W zakresie wykonanych czynności wskazano w dniu 11 czerwca 2014 roku pracę dwóch osób przez sześć godzin a w dniu 23 czerwca 2014 roku pracę 2 osób przez cztery godziny. Opisano również wykonane czynności.

Dowód:

- raporty serwisowe, karta 18,19, 20;
- zeznania P. C. za powoda, karta 78 – 79;
- zeznania świadka S. P., karta 77 – 78;

W dniu 21 lipca 2014 roku (...) spółka komandytowa w S. wystawiła fakturę VAT numer (...) na kwotę 1.300 złotych brutto z terminem płatności na dzień 4 sierpnia 2014 roku, jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Faktura dotyczyła „prac elektrycznych na jednostce m/v H.”. W dniu 8 września 2014 roku wystawca faktury wystawił jej korektę w ten sposób, że wartość brutto wynosiła 1.599 złotych.

Faktury nie zostały opłacone, wystawca wzywał nabywcę do ich zapłaty. Spółka (...) faktury odesłała wystawcy.

Dowód:

- faktura, karta 16;
- korekta faktury, karta 17;
- wezwanie do zapłaty z dowodem odbioru, karta 22 – 24;

- pismo, karta 25;

- zeznania P. C. za powoda, karta 78 – 79;

Tytułem prac na statku H. spółka (...) spółka komandytowa w S. otrzymała od (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 2.400 złotych.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu, karta 49;

- zeznania świadka C. K., kara 76 – 77;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Podstawę prawną powództwa stanowią przepisy regulujące umowę o dzieło. Stosownie do treści art. 627 kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Umowa o dzieło jest umową określonego rezultatu, to jest osiągnięcia zamierzonego celu, nie charakteryzuje się ona wyłącznie należytą starannością, co charakteryzuje umowę zlecenia. W przedmiotowej sprawie wykonanie umowy polegało na usunięciu usterki urządzenia.

W przedmiotowej sprawie nie było sporne, że pozwana spółka zleciła spółce powodowej wykonanie określonych czynności o charakterze prac elektrycznych. Z treści zeznań świadków, oraz przedstawiciela powoda ustalono, że pozwany wiedział awaria jakiego elementu jest przyczyną usterki. Mimo nieprecyzyjnego sformułowania treści dokumentu (karta 21) strony były zgodne, że przedmiotem umowy była naprawa urządzenia (...).

Sporna była ta okoliczność, czy strona powodowa w trakcie kolejnej wizyty na statku H. wykonywała czynności w ramach pierwszej umowy (poprawa wcześniejszych prac naprawczych), czy wykonywała czynności odrębne, nieobjęte wcześniejszą umową, niezwiązane z naprawami gwarancyjnymi – objęte przedmiotowym pozwem. Okoliczności tych jednak strona powodowa nie wykazała.

W ocenie Sądu brak było natomiast podstaw do prowadzenia w tym zakresie dowodów z urzędu, gdyż naruszałoby to podstawowe zasady procesu cywilnego, jakimi są zasada kontradyktoryjności i zasada równości stron. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury [vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1997 r., III CKN 244/97, OSNC 1998/3/5; wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia, I CKN 944/97, Prokuratura i Prawo 1999/1-12/38, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 1999 roku, II CKN 417/98, Prokuratura i Prawo 1999/11-12/35], który podziela Sąd orzekający w niniejszej sprawie - przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przeprowadzenia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Przy ustalaniu jaki zakres prac miała wizyta pracowników spółki (...) należy prześledzić treść raportów serwisowych. Jak wskazywały twierdzenia pism strony powodowej – ten dokument stanowił podstawę wystawienia faktury VAT. Osoba zeznająca za stronę powodową wyjaśniła, że pracownik powodowej spółki (P. C.) po pierwszej naprawie udał

się sam na usunięcie usterki. Usterka miała mieć miejsce w miesiącu lipcu. Z treści raportu serwisowego wynika zaś, że pracę w dniu 14 lipca 2014 roku wykonywały dwie osoby.

Analizując treść jedyne go pisemnego zamówienia, zauważyć należy, że dotyczy ono prac naprawczych jako takich, nazwanych jako prace elektryczne. O ile świadkowie wskazywali na urządzenie (...), to trudno na podstawie treści tego zamówienia, raportów serwisowych i zeznań świadków oraz powoda, przyjąć, że prace objęte fakturami, których zapłaty domaga się powód w niniejszej sprawie, stanowiły wykonanie odrębnej umowy o dzieło. Analiza powyższych dokumentów w aspekcie braku innych środków dowodowych nie daje podstaw do przyjęcia, że przedmiotem lipcowej wizyty pracowników powodowej spółki była zupełnie inna wada, nieobjęta wcześniejszą umową, za wykonanie której strona powodowa otrzymała wynagrodzenie w wysokości 2.400 złotych.

Brak jest podstaw do tego aby przeceniać znaczenie podpisu pracowników statku pod raportem serwisowym, skoro dokument ten zawiera dane niemożliwe do zweryfikowania – jak czas pracy serwisantów poza statkiem H..

W myśl treści art. 630 § 1 k.c. jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych będących podstawą obliczenia wynagrodzenia kosztorysowego, a zestawienie sporządził zamawiający, przyjmujący zamówienie może żądać odpowiedniego podwyższenia umówionego wynagrodzenia. Jeżeli zestawienie planowanych prac sporządził przyjmujący zamówienie, może on żądać podwyższenia wynagrodzenia tylko wtedy, gdy mimo zachowania należytej staranności nie mógł przewidzieć konieczności prac dodatkowych.

W aspekcie twierdzeń strony pozwanej, że celem obecności pracowników strony powodowej na statku było usunięcie usterki jako całości, oraz brzmienia treści dokumentu określającego zakres prac wykonywanych przez powoda, trudno przydać moc dowodową zestawieniom prac wykonanych przez stronę pozwaną.

Stosownie do brzmienia normy art. 636 § 1 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

Norma ta zmaterializowała się w świetle twierdzeń strony pozwanej, że naprawiane urządzenie nie działało, zaś po telefonie pozwanego, pracownik powoda zjawił się na statku H. aby usterkę usunąć definitywnie.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób było ustalić, że obie naprawy, choć dotyczyły tego samego elementu to należało je rozróżnić jako dwie odrębne prace albowiem uszkodzeniu ulegały odrębne podzespoły tego samego elementu.

Na tą okoliczność wyłącznym dowodem mogło być zeznanie strony powodowej, które jednak należy odczytywać przez pryzmat ukierunkowania na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia procesowego przez powoda.

W świetle zatem twierdzeń strony pozwanej, zaprzeczenia prawdziwości twierdzeń strony powodowej, oraz bardzo ogólnej treści zlecenia podstawowego nie sposób było ustalić w stanie faktycznym, że to powód opisał w pozwie faktyczny zakres prac oraz zasadę ustalenia ich wynagrodzenia.

Warto zauważyć tę część zeznań powoda opisujących standardowe czynności w związku z przystąpieniem przez pracowników strony porodowej do prac naprawczych, gdzie powód wskazał, że po wizycie strony powodowej, oczekiwano na papierowe zlecenie serwisowe. Powód sam przyznał, że takiego zlecenia nie otrzymał, mimo to przystąpił do prac, co odczytywać należy jako zgodę wykonywania prac na podstawie poprzedniego zlecenia serwisowego. Prace objęte pozwem, za których wykonanie powód dochodzi wynagrodzenia, zatem uznać należy za wykonywane w ramach pierwszego zlecenia serwisowego, zmierzające do ostatecznego usunięcia usterki na statku H..

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Sprawę wygrała strona pozwana. Na poniesione przez pozwanego koszty złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 600 złotych, zgodnie z §6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi;
3. Akta przedłożyć z pismami lub za 30 dni.